

Sygn. akt VI Gz 30/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Anna Walus – Rząsa

SO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. Sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. S. (1)

z udziałem: (...) S.A. w W.

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wnioskodawczynie na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt V GCo 571/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Sądu Rejonowego w R. zarządził zwrot wniosku o zawezwanie do próby ugodowej.

W uzasadnieniu podał, że wnioskodawczynie zarządzeniem z dnia 20 października 2014 r. wzywana była do uzupełnienia braków formalnych wniosku, poprzez przedłożenie odpisu i uiszczenie opłaty w kwocie 40 zł

– w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku. Ponieważ w określonym terminie braki nie zostały uzupełnione, zarządzono o zwrocie wniosku na podstawie art. 130 § 2 kpc.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła wnioskodawczynie, zarzucając mu naruszenie dyspozycji art. 130 § 1 i 2 kpc w związku z art. 139 § 1 kpc poprzez bezzasadny zwrot wniosku wobec braku doręczenia wnioskodawczynie wezwania o uzupełnienie jego braków formalnych .

Wskazując na powyższą podstawę, skarżąca domagała się uchylecia zaskarżonego zarządzenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Uzasadniając zażalenie wnioskodawczynie podniosła, iż wezwanie Sądu w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych wniosku zostało złożone do akt ze skutkiem doręczenia na dzień 17 października 2014 r. Tymczasem wnioskodawczynie nigdy nie otrzymała przedmiotowego wezwania. Pracownik operatora doręczającego korespondencję

Sądu wezwania nigdy nie zostawił w drzwiach mieszkania (domu) adresata lub oddawczej skrzynce pocztowej zawiadomienia (awizo) o złożeniu pisma

w placówce pocztowej – nigdy nie podjął żadnej próby doręczenia tego pisma. Pod wskazanym we wniosku adresem wnioskodawczynie mieszka wraz z całą rodziną, w tym miejscu prowadzi również działalność gospodarcza i praktycznie bez przerwy są obecne osoby upoważnione do odbioru korespondencji. Skarżąca podała dalej, że nikt spośród domowników oraz licznych pracowników nie pamięta, aby zauważył, by pod adresem wskazanym we wniosku, w dniach

w których miało dojść do awizacji korespondencji, aby czynność ta rzeczywiście została dokonana. O zwrocie wniosku wnioskodawczynie dowiedziała się dopiero w dniu 7 stycznia 2015 r., a do tego czasu nie otrzymała w sprawie żadnej korespondencji. Dodatkowo wnioskodawczynie podała, że w razie zaistnienia takiej konieczności możliwe jest przesłuchanie na tą okoliczność K. S. (2) zamieszkującego pod tym samym adresem.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia.

Wnioskodawczynie składając wniosek o zawezwanie do próby ugodowej podała adres swojego miejsca zamieszkania – S.(...) a, (...)-(...) G.. Na taki właśnie adres skierowana została korespondencja w postaci wezwania o usunięcie braków formalnych wniosku, co wynika z dowodu

w postaci koperty z korespondencją odesłaną przez operatora pocztowego (k. 7). Nie budzi wątpliwości, że pozwana jest osobą fizyczną, prowadzącą działalność gospodarczą z wpisem do ewidencji działalności gospodarczej, a zatem stosuje się w odniesieniu do niej przepisy o doręczeniu pism sądowych zgodnie z treścią art. 133 § 1 kpc, z tym zastrzeżeniem jednak, że należy również uwzględniać treść art. 135 kpc i art. 138 kpc (vide: postanowienie SN z dnia 4 lutego 2011 r., sygn. akt I UZ 2/11). Stosownie do art. 135 § 1 kpc doręczenia dokonuje się w mieszkaniu, w miejscu pracy lub tam, gdzie adresata się zastanie.

Z odesłanej przez operatora pocztowego korespondencji wynika, że przesyłka skierowana do pozwanej była dwukrotnie prawidłowo awizowana,

tj. w dniu 3 listopada 2014 r. i powtórnie w dniu 12 listopada 2014 r., a na skutek nie podjęcia jej w terminie odesłano ją do nadawcy. Z adnotacji uczynionej na zwrotnym potwierdzeniu odbioru wynika z kolei, że awizo

o przesyłce umieszczone zostało w drzwiach adresata. Spełnione zostały wobec powyższego wymogi wynikające z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 1350 - § 6 i 7).

Dlatego też, Sąd Rejonowy po odesłaniu przesyłki, wobec jej bezskutecznego doręczenia i stwierdzenia, że zachowane zostały w/w warunki miał podstawę do przyjęcia, iż miało miejsce tzw. doręczenie zastępcze w rozumieniu art. 133 § 1 kpc, art. 135 § 1 kpc i art. 139§1 kpc.

Reasumując, Sąd Okręgowy przedmiotowe zażalenie oddalił, na podstawie art. 385 kpc, w związku z art. 397 § 2 kpc.